

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 6
от 13.03.2014 г.

ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание на 13.03.2014 г., след като разгледа преписки, образувани по: заявление с вх. № Е-13-41-52/13.09.2012 г. от „Електроенергийния системен оператор“ ЕАД, заявления с вх. № Е-13-32-5/13.09.2012 г. и вх. № Е-13-48-135/02.12.2013 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ АД, заявление с вх. № Е-13-33-4/13.09.2012 г. от „Енерго-Про Мрежи“ АД и заявление с вх. № Е-13-31-18/13.09.2012 г. от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, събраните данни и доказателства при проведените на 06.02.2014 г. открито заседание и на 18.02.2014 г. обществено обсъждане и след анализ на постъпилите предложения и възражения, установи следното:

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 от Закона за енергетиката (ЗЕ) на регулиране от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране подлежи цената за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи. Видно от разпоредбата на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ „достъп“ е правото на ползване на преносната и/или разпределителната мрежи за пренос на електрическа енергия срещу заплащане на цена, като съгласно т. 41а ползвател на тези мрежи е физическо или юридическо лице, което доставя електрическа енергия в мрежата или се снабдява от нея. Следователно ползватели на мрежата са както потребителите, така и производителите на електрическа енергия и като такива те дължат цена за достъп до нея.

Цената за достъп до електропреносната и разпределителната мрежа отразява разходите, които се предизвикват във връзка с управление на мрежата и се отнасят към дейността по цялостно управление и администриране на електроенергийната система, в т.ч. разходи свързани с диспечирание, подстанции, средства за търговско измерване, отчитането им, както и всички други административни разходи и разходи с общо предназначение за съответната мрежа.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от ЗЕ производителите на електрическа енергия са длъжни да сключат договори за достъп с оператора на електропреносната мрежа и/или с оператора на електроразпределителна мрежа, в които се уреждат правата и задълженията на страните във връзка с диспечирането, предоставянето на студен резерв и допълнителни услуги, които договори са условие за изпълнение на договорите за продажба на електрическа енергия. Доколкото договорът обхваща условията по диспечирането, а от друга страна разходите за него се покриват от цената за достъп, то последната представлява едно от условията на договора за достъп.

По силата на чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 от ЗЕ при спазване на принципите по чл. 23 и чл. 31 от ЗЕ, ДКЕВР определя на оператора на преносната и операторите на разпределителните мрежи размера на цените за достъп до съответните мрежи, дължими от

потребителите в качеството им на ползватели на мрежите. Ползватели на мрежите по смисъла на ЗЕ са и производителите на електрическа енергия, в това число и производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени, с оглед на което те също дължат цена за достъп до мрежата. По силата на чл. 104 от ЗЕ ползвателите на съответната мрежа уреждат чрез сделка взаимоотношенията си с преносното и/или разпределителното предприятие за ползване на мрежите и за преноса на количествата електрическа енергия, постъпили в мрежата или потребени от мрежата. Редът, условията и съотношението в заплащането на цените на тези услуги се определят с Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ).

Със заявления с вх. № Е-13-41-52/13.09.2012 г. от „Електроенергийния системен оператор“ ЕАД („ЕСО“ ЕАД), с вх. № Е-13-32-5/13.09.2012 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ АД, с вх. № Е-13-33-4/13.09.2012 г. от „Енерго-Про Мрежи“ АД и с вх. № Е-13-31-18/13.09.2012 г. от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, енергийните дружества са поискали определяне на цени за достъп до преносната и разпределителните мрежи за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени, поради големия брой на нови производители на енергия от възобновяеми източници, влезли в експлоатация към момента и предвид факта, че очакваните мощности, които ще бъдат въведени, разходите по диспечирането им значително нарастват и следва да бъдат своевременно покривани.

Към подадените заявления дружествата не са приложили конкретни данни, обосноваващи исканията им, като са посочили, че към момента на сезиране на Комисията не са събрали цялата необходима информация. В тази връзка са поискали в рамките на производството по определяне на цени за достъп до преносната и разпределителните мрежи за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени, да им бъдат определени временни цени, които да действат до утвърждаване на окончателни такива.

На основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕ, ДКЕВР с Решение № Ц-33/14.09.2012 г. е определила, считано от 18.09.2012 г. временни цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи на „Електроенергийния системен оператор“ ЕАД, „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, „Енерго-Про Мрежи“ АД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, които да бъдат заплащани ежемесечно, в зависимост от присъединяването към съответната мрежа, от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени.

С различни съдебни решения състави на четвърто отделение на Върховния административен съд (ВАС) са отменили Решение № Ц-33/14.09.2013 г. на ДКЕВР в съответната му обжалвана част /раздел и точка от решението/, като повечето са потвърдени от петчленен състав на ВАС и на основание чл. 223 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) същите са влезли в сила. Аргументите на първоинстанционния съд, потвърдени и от касационната инстанция, се свеждат до незаконосъобразност на административния акт и по-конкретно до наличие на основания за отмяна на акта по смисъла на чл. 146, т. 2, 3, 4 и 5 от АПК. В мотивите на решенията си, които по своята същност са идентични, ВАС застъпва становището, че решението подлежи на отмяна, тъй като ДКЕВР се е произнесла по недопустимо искане (не е бил изтекъл определеният от §197, ал. 1 ПЗР на ЗЕ срок за сключване на договорите). На следващо място Комисията не е изложила фактически основания за определянето на отделните цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи. Според съда това нарушение на формата от своя страна следва да се тълкува като противоречие на материалния закон и несъобразяване с целта на същия, тъй като води до предположението, че цените не отговарят на принципа на ценово регулиране, заложен в разпоредбата на чл. 31, т. 1 от ЗЕ, а именно – цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин. Съдът не е постановил, че цена за достъп до мрежите не се дължи.

Предвид факта, че административното производство е започнало по заявления на оператора на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи с искане ДКЕВР да определи цени за достъп до преносната и разпределителните мрежи на операторите, дължими от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени и операторите са направили особени искания комисията да определи временни цени по чл. 32, ал. 4 от ЗЕ поради забавяне на операторите да съберат цялата необходима информация, производството по определянето на окончателни цени все още не е завършило. Комисията има правомощие по чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 от ЗЕ да определи цени за достъп до електропреносната и електро-разпределителните мрежи. ДКЕВР може да определи окончателни цени за достъп след анализ на допълнително предоставената от дружествата информация. В тази връзка с писма с изх. № Е-13-00-39/30.10.2013 г. и № Е-13-01-107/14.11.2013 г. ДКЕВР е изисквала електроразпределителните предприятия, „ЕСО“ ЕАД и „НЕК“ ЕАД отчетна и прогнозна информация за периода 01.08.2013 г. – 31.07.2014 г. и допълнителна информация за мощностите на присъединените обекти за производство на електрическа енергия от ВИ към електроразпределителните мрежи с писмо с изх. № Е-13-00-42/29.11.2013 г.

Постъпило е заявление с вх. № Е-13-48-135/02.12.2013 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, по отношение на което следва да се приложи чл. 32 от АПК, съгласно който по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство. Предвид това, в настоящото административно производство следва да бъдат разгледани и двете искания на дружеството за определяне на цена за достъп до електроразпределителната му мрежа за производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциални цени.

В случай, че окончателните цени за достъп се отклоняват от временните, законът дава възможност ДКЕВР да вземе решение относно подходящи компенсаторни мерки. По смисъла на ЗЕ и Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) механизмът се прилага по отношение на разликата между заложените в предходното решение временни цени и утвърдените окончателни такива с оглед принципите по чл. 31 във връзка с чл. 23 и чл. 24 от ЗЕ. Двамата акта – решението за утвърждаване на окончателни цени и решението относно подходящите компенсаторни мерки следва да бъдат взети отделно. Компенсаторните мерки трябва да бъдат съобразени освен с разликата между временните и окончателните цени и с фактическото положение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 от НРЦЕЕ, комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическата обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика, и като взема предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по ЗЕ.

Във връзка с определяне на цени за достъп на производители на електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ), Комисията, с писма, изх. № Е-13-00-39/30.10.2013 г. и № Е-13-01-107/14.11.2013 г. е поискала от електроразпределителните дружества, „ЕСО“ ЕАД и „Национална електрическа компания“ ЕАД („НЕК“ ЕАД) отчетна и прогнозна информация за периода 01.08.2013 г. – 31.07.2014 г. относно:

- Балансова стойност на активите, обслужващи производители на електрическа енергия от ВИ и начина на придобиването им със съответните амортизационни отчисления.
- Разходи, във връзка с управлението и диспечерирането на мрежата, предизвикани от производители на електрическа енергия от ВИ.

- Отчетна и прогнозна информация за количеството електрическа енергия за изкупуване, произведена от ВИ.

С писмо, изх. № Е-13-00-42/29.11.2013 г. е изискана допълнителна информация за мощностите на присъединените обекти за производство на електрическа енергия от ВИ към електроразпределителните мрежи.

С писма с вх. № Е-13-48-129/08.11.2013 г., вх. № Е-13-31-37/11.11.2013 г., вх. № Е-13-45-130/12.11.2013 г., вх. № Е-13-45-130/22.11.2013 г., вх. № Е-13-01-107/27.11.2013 г., вх. № Е-13-41-142/08.11.2013 г. и вх. № Е-13-00-42/04.12.2013 г. дружествата са представили изисканата от тях информация, като едновременно с това са обосновавали и необходимостта от наличието на цена за услугата достъп до електроразпределителната мрежа на производители на електрическа енергия от ВИ. Мотивът на дружествата е, че извършват редица дейности, свързани с управлението, балансирането и диспечирането на мрежата, с цел осигуряване на достатъчна по размер преносна способност в мрежата, така че да се осигури възможност за пренасяне на необходимите за изкупуване и същевременно за снабдяване количества електрическа енергия във всеки момент, в т.ч. изкупената електрическа енергия от ВИ. Дружествата изтъкват, че производителите на електрическа енергия от ВИ предизвикват допълнителен небаланс в мрежата, поради което разходите за диспечиране, с оглед осигуряване на необходимия баланс в системата, нарастват.

Назначените със Заповеди № З-Е-14/10.01.2014 г. и № З-Е-13/10.01.2014 г. работни групи са извършили анализ на представените от енергийните дружества данни за разходите, които се предизвикват от производителите на електрическа енергия от ВИ за съответната мрежа, в т.ч. разходи, свързани с диспечиране, подстанции, средства за търговско измерване, разходи за отчитането им, както и административни разходи, както и на данните съдържащи се в подаденото от „ЕВН България Електроразпределение“ АД заявление с вх. № Е-13-48-135/02.12.2013 г. за утвърждаване на цени за достъп на производители на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа. Резултатите от извършения анализ са отразени в доклад с вх. № Е-Дк-42/22.01.2014 г., който е приет от ДКЕВР с решение по Протокол № 13/22.01.2014 г., т. 2. В изпълнение на разпоредбите на чл. 45 от НРЦЕЕ е проведено открито заседание на 06.02.2014 г. и на енергийните предприятия е предоставен срок за представяне на становища. Постъпили са становища от „ЕСО“ ЕАД с вх. № Е-13-41-8/07.02.2014 г., от „Енерго-Про Мрежи“ АД с вх. № Е-13-45-10/07.02.2014 г. и № Е-13-45-10/13.02.2014 г. и от „ЧЕЗ България“ ЕАД с вх. № Е-13-31-8/10.02.2014 г., които са разгледани в доклад с вх. № Е-Дк-70/13.02.2014 г., приет от ДКЕВР с решение по Протокол № 25/13.02.2014 г., т. 1 ведно с проект на решение за утвърждаване на цени за достъп.

В становището си „ЕСО“ ЕАД твърди, че утвърдената от ДКЕВР и в сила от 01.08.2013 г. цена за достъп до електроразпределителната мрежа - 10лв/МВтч е нереалистична, докладът с вх. № Е-Дк-42/22.01.2014 г. не включва съществени мотиви за извършена корекция на необходимите приходи с приходите от реактивна енергия, както и че утвърждаването на предложената цена за достъп не осигурява средства за предоставяне на допълнителни услуги и ще се стигне до изчерпване на резервите за посрещане на нови разходи през първото полугодие на 2014 г. Комисията не приема възраженията за основателни, тъй като визираната от „ЕСО“ ЕАД цена за достъп се заплаща от всички крайни клиенти, присъединени към електропреносната и електроразпределителните мрежи и не е предмет на разглеждане в настоящето производство. При определянето на необходимите приходи, са взети предвид отчетените от „ЕСО“ ЕАД приходи от реактивна енергия за периода януари – септември в размер на 16 646 хил. лв. Направената корекция на приходите е осигурява финансови средства в размер на 2309 хил. лв., които да покрият целеви разходи на „ЕСО“ ЕАД, във връзка с подобряване на качеството на електрическата енергия. От друга страна, с писмо с вх. № Е-13-41-142/08.11.2013 г. „ЕСО“ ЕАД е обосновоало необходимост от допълнителни разходи във връзка със закупуване на

допълнителни резервни мощности за балансиране на променливото производство на соларни и вятърни паркове и увеличаване на диапазона за вторично регулиране.

В становище си „Енерго-Про Мрежи“ АД посочва, че стойността на мрежовите услуги за достъп и пренос до електроразпределителната мрежа не отразява всички разходи, свързани с диспечирание, подстанции, средства за търговско измерване, тяхното отчитане и т.н. Дружеството счита, че е налице необоснован отказ на Комисията да одобри разходите за отдадена реактивна енергия и че цените, които ще бъдат изцяло събирани за ЕСО ЕАД не включват допълнителни разходи по отчитане, фактуриране, инкасиране и риска от несъбираемост за електроразпределителното дружество. Комисията не приема за основателни възраженията на дружеството, тъй като при определяне на окончателните цени за достъп на производителите на електрическа енергия от ВИ, са разгледани разходите, включени в цените за достъп и пренос през електроразпределителната мрежа, за първи ценови период от трети регулаторен и утвърдени с Решение № Ц-25/29.07.2013 г. и е установено, че при утвърждаване на разходите за експлоатация и поддръжка на електроразпределителната мрежа, ДКЕВР се е съобразила с отчетените за базовата 2012 г., като не е признала част от разходите за външни услуги (3020 хил. лв.), а от разходите за експлоатация и поддръжка не са признати разходи в перо разни. Разходите за амортизации са намалени със стойността на амортизациите за прогнозните инвестиции. Относно разходите за отдадена реактивна енергия, комисията счита, че дружествата следва да направят съответните инвестиции, във връзка с компенсиране на реактивната енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 13 от НРЦЕЕ инвестициите, които дружеството предвижда да направи са част от регулаторната база на активите. Допълнителните разходи по отчитане, фактуриране и инкасиране на производителите на електрическа енергия от ВИ към настоящия момент са прогнозни за електроразпределителните дружества и е целесъобразно те да бъдат разгледани след наличието на реално отчетени такива.

В становище си „ЧЕЗ България“ ЕАД твърди, че предложената схема за събиране на задължения поставя данъчни въпроси и рискове от санкции. Посочва също, че е налице неяснота по отношение на производителите, използващи друг вид енергия от ВИ и за тези, присъединени към мрежи ниско и средно напрежение, тъй като докладът касае само цена, заплащана от ВЯЕЦ и ФЕЦ. Отбелязва, че разходите по присъединяване на производители на средно и ниско напрежение не са признати на „ЕСО“ ЕАД и че съществува риск от несъбираеми задължения и лишаване на електроразпределителните дружества от възстановяване на разходите, свързани с диспечирание, подстанции, средства за търговско измерване, тяхното отчитане и т.н. Комисията приема, че направените възражения са неоснователни, тъй като към настоящия момент, съгласно ПТЕЕ електроразпределителните дружества заплащат на „ЕСО“ ЕАД и „НЕК“ ЕАД цената за достъп до електропреносната мрежа и цената за пренос през електропреносната мрежа.

На 18.02.2014 г. е проведено обществено обсъждане на проекта на решение за утвърждаване на цени за достъп, на което са присъствали представители на: Министерството на икономиката и енергетиката, „НЕК“ ЕАД, „ЕСО“ ЕАД, „ЧЕЗ България“ ЕАД, „ЕВН-България“ ЕАД, „ЕВН-България“ ЕАД, „Енерго-Про България“ ЕАД, Гражданско движение „ДНЕС“, Съюза на производителите на екологична енергия-БГ, Българска ветроенергийна асоциация, Българска соларна асоциация, Българска фотоволтаична асоциация, „Калиакра Уинд Пауър“ АД, България без цензура, „РЕС Технолоджи“ АД, „Проакт“ ООД, „Ей и Ес Гео Енрджи“ ЕООД и „Енел Грийн Пауър България“ ЕАД.

В ДКЕВР е постъпило становище с вх. № Е-13-48-135/18.02.2014 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, в което е изложено следното: Според дружеството липсва правно основание ДКЕВР да разпорежи дължимите суми/цени от едни юридически лица, в случая ВЕИ, да се заплащат от друго юридическо лице, в случая операторите на електроразпределителните мрежи. Счита, че фактурите за услугата „достъп до преносна мрежа“ могат да се издават от дружеството, което я извършва, в случая „ЕСО“ ЕАД и парите да се събират от него или издаването на фактури и събирането на сумите може да

бъде уредено чрез възлагане с „комисионен договор” и твърди, че най-логичната схема на събиране е от дружеството, изкупуващо електрическа енергия от ВЕИ, в случая електроснабдителните дружества. Комисията не приема изложените аргументи. Съгласно чл. 12 от ПТЕЕ предмет на договорите за достъп до електропреносната мрежа, сключвани между преносния оператор и операторите на електроразпределителните мрежи, е предоставянето на услугата достъп до електропреносната мрежа и на системни услуги. По силата на чл. 8 от Правилата за условията и реда за предоставяне на достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи (Правилата) операторът на преносната мрежа сключва договори за достъп с операторите на разпределителните мрежи, като в тях се включват: най – малко цена за достъп до преносна мрежа, определена от ДКЕВР в случаите, предвидени в ЗЕ; права и задължения на страните в съответствие с изискванията на Правилата за управление на електроенергийната система; размер на предоставената мощност; условия на плащане и гарантиране, както и техническите параметри на достъпа на разпределителната мрежа до преносната мрежа, включително и предоставяните системни и допълнителни услуги от оператора на преносната мрежа.

„ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД счита, че е налице неяснота относно характера на предоставянето на достъп до разпределителната мрежа като самостоятелна услуга и дали тази услуга следва да се предоставя безвъзмездно. Твърди, че ползването на електроразпределителната мрежа представлява възмездна услуга, която не може да бъде предоставяна безвъзмездно освен при условията на одобрена държавна помощ за конкретна група ползватели. Комисията счита, че в конкретния случай дружеството не е доказало допълнителни разходи, свързани с производителите на електрическа енергия от ВИ, различни от разходите, представени за присъщи във връзка с извършваните дейности при работа на производителите от ВИ, като последните разходи са включени в утвърдените необходими приходи за първата ценова година от третия регулаторен период. В този смисъл не е било и необходимо предоставянето от лицензианта на допълнителна обосновка и прилагане на допълнителна писмена информация по смисъла на НРЦЕЕ, каквито твърдения е изложило енергийното дружество.

Дружеството е направило възражение и относно липса на мотиви на комисията за предвиждането единствено на соларните и вятърните централи, продаващи енергия по преференциални цени да заплащат разходите предизвикани от тях в преносната мрежа чрез цена за достъп, тъй като всеки сам следва да заплаща разходите, които предизвиква. „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД посочва също, че докладът на работната група не съдържа изводи, които да разглеждат и обсъждат статута на събраните от „ЕСО“ ЕАД приходи и включването или изключването им от ценообразуващите елементи на цената за достъп до електропреносната мрежа. Според дружеството неизяснен е и въпросът кои от разходите за първичен, вторичен и третичен резерв се заплащат чрез цената на балансираща енергия. Тези възражения не са основателни, тъй като при определяне на цената за достъп на производителите от ВИ, Комисията е взела предвид разходите, заявени от „ЕСО“ ЕАД за закупуване на допълнителна резервна мощност във връзка с балансиране на производителите от възобновяеми източници – вятър и слънце. Приходите от цената за достъп следва да възстановят разходите на „ЕСО“ ЕАД във връзка със закупуване на допълнителната резервна мощност. Въвеждането в експлоатация на допълнителни мощности от ВИ (вятър и слънце) увеличават непрекъснато необходимостта от допълнителни балансиращи мощности. В утвърдената цена за достъп до електропреносната мрежа разходите за закупуване на тази допълнителна мощност не са предвидени. При определяне на цена за достъп на потребители, присъединени към електроразпределителните мрежи с Решение № Ц-25/29.07.2013 г. Комисията е взела предвид пълните разходи за достъп за базисната година. Поради тази причина за електроразпределителните дружества цената за достъп на производители от ВИ следва да бъде 0,00 лв/МВтч, с което не се допуска получаване на допълнителни приходи.

В законоустановения 14-дневен срок са постъпили следните писмени предложения и възражения от заинтересовани лица:

В писма с вх. № Е-04-00-46/26.02.2014 г. от Българска асоциация за вятърна енергия, вх. № Е-04-00-47/26.02.2014 г. от Българо-японска асоциация за вятърна и фотоволтаична енергия, вх. № Е-13-153-3/26.02.2014 г. от „УИНД ФОРС БГ“ ЕООД, вх. № Е-12-00-424/26.02.2014 г. от „ЙОАНА“ ЕООД, вх. № Е-12-00-433/28.02.2014 г. от „ЕКО ХЕЛИОС ЕНЕРДЖИ“ ЕООД, вх. № Е-12-00-431/ 28.02.2014 г. от „ФИНЕР СОЛАР“ ЕООД, вх. № Е-12-00-432/28.02.2014 г. от „БОТЕВО 1 СОЛАР“ ЕООД, вх. № Е-13-183-2/24.02.2014 г. от „АКВА Пауър Си Еф Карад Пи Ви Парк“ ЕАД, вх. № Е-12-00-440/28.02.2014 г. от „Консулт Солар“ ЕООД, „Солар РАС“ ЕООД, „Солар Р1“ ЕООД, „Солар Груп Системс“ ЕАД, вх. № Е-13-126-1/28.02.2014 г. от „АСМ-БГ ИНВЕСТИЦИИ АД“/“РЕС ТЕХНОЛЪДЖИ“ АД, вх. № Е-12-00-439/28.02.2014 г. от „Сънфлауър Угърчин“ ЕООД, вх. № Е-04-00-50/28.02.2014 г. Българска соларна асоциация и вх. № Е-12-00-441/04.03.2014 г. от „АСТРОЕНЕРДЖИ СОЛАР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, са изложени възражения в следните насоки:

Приемането на решение за определяне на нови цени за достъп ще съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и ще противоречи на материалното право. За да бъдат определени цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи следва да бъде проведена нова процедура при стриктно спазване на приложимото законодателство, а настоящата процедура да бъде прекратена. Заинтересованите лица считат, че с решението ДКЕВР ще се произнесе по въпрос, за който не е била сезирана. Подадените от електроразпределителните предприятия заявления касаят искане за определяне на временни цени по чл. 32, ал. 4 от Закона за енергетиката, но не и за определяне на крайни цени за достъп и определянето на такива въпреки липсата на искане затова от заявителите ще противоречи на българското законодателство (ЗЕ и АПК). На следващо място се посочва, че срокът за издаване на решението за определяне на цени за достъп (18 месеца от подаване на заявленията) многократно надвишава сроковете на процедурата, уредени в Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия и приемането на такова решение през месец март 2014 г. нарушава принципа за бързина на административното производство по чл. 11 от АПК. Ценообразуването се базира на регулаторни периоди, които съгласно действащата уредба са едногодишни и това води до изменение на показателите, които комисията използва при определяне на цените за достъп в последните 18 месеца. Считат, че забавянето на процедурата е свързано и с пропуски поради които същата следва да се прекрати съгласно чл. 40 от НРЦЕЕ.

Заинтересованите лица твърдят, че предложеното решение е дискриминационно и в противоречие с принципите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1 от ЗЕ, тъй като се определя цена за достъп само за производители на електрическа енергия от слънчева и вятърна енергия, което не е обосновано и подкрепено с никакви данни. Считат също, че предложеното действие на решението във времето е сериозно незачитане на правния ред, като твърдят, че предложеният проект на решение ще се прилага с обратно действие, което е недопустимо по отношение на административните актове, още повече, че съгласно ценообразуването в енергетиката, цените се определят занапред за конкретен регулаторен период. Считат, че в проекта на решение следва да бъде указано от коя дата ще се прилагат цените и че проектът следва да бъде оповестен в пълния си текст. Предлагат процедурата по утвърждаване на цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи да бъде прекратена.

Комисията не приема изложените от заинтересованите лица аргументи поради следните съображения:

Постъпилите в Държавната комисия за енергийно и водно регулиране заявления с вх. № Е-13-41-52/13.09.2012 г. от „Електроенергийния системен оператор“ ЕАД, с вх. № Е-13-32-5/13.09.2012 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ АД, с вх. № Е-13-33-4/13.09.2012 г. от „Енерго-Про Мрежи“ АД и с вх. № Е-13-31-18/13.09.2012 г. от „ЧЕЗ

Разпределение България” АД съдържат искания на основание § 197, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на ЗЕ и чл. 30, ал. 1, т. 13 от ЗЕ Комисията да определи цена за достъп на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващи преференциална цена за изкупуване, като част от условията за достъп до електроразпределителната мрежа на дружествата. Заявленията съдържат и особени искания за определяне на временни цени за достъп съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕ, по които ДКЕВР е постановила Решение № Ц-33/14.09.2012 г. В този смисъл и доколкото са налице подадени валидни заявления за определяне на цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи по смисъла на ЗЕ и на Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (отм.), ДКЕВР е била надлежно сезирана и е обвързана да се произнесе по същите. Следва да се има предвид и, че в Комисията е постъпило и заявление с вх. № Е-13-48-135/02.12.2013 г. от „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД, по отношение на което се прилага чл. 32 от АПК и разглеждането на което е част от настоящето административно производство.

Предвид сложната фактическа обстановка и липсата на необходимата информация, подадена от енергийните дружества, въз основа на която ДКЕВР да е можела да определи цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи към септември 2012 г. (поради което и дружествата са подали особените си искания за определяне на временни цени за достъп), са предприети действия за събиране на данни и подкрепящите ги документи относно конкретните ценообразуващи елементи.

Комисията е упражнила законосъобразно правомощието си да изисква от дружествата допълнителна обосновка и допълнителна писмена информация относно ценообразуващите елементи. В изпълнение на НРЦЕЕ, с писма с изх. № Е-13-00-39/30.10.2013 г. и № Е-13-01-107/14.11.2013 г. ДКЕВР е изисквала от електроразпределителните предприятия, „ЕСО“ ЕАД и „НЕК“ ЕАД отчетна и прогнозна информация за периода 01.08.2013 г. – 31.07.2014 г. и допълнителна информация за мощностите на присъединените обекти за производство на електрическа енергия от ВИ към електроразпределителните мрежи с писмо с изх. № Е-13-00-42/29.11.2013 г. Едва след събирането и представянето на информацията от енергийните дружества Комисията е имала възможност да извърши анализ и оценка при прилагане на обективни критерии и при съпоставка с приетите решения за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за съответния ценови период, по отношение на ценообразуващите елементи и компонентите на цените, които да бъдат основание за утвърждаване на цени за достъп до разпределителните мрежи при спазване принципите по чл. 23 и чл. 31 от ЗЕ. С оглед изложеното, не са налице нарушения на административно-производствените правила на ЗЕ, НРЦЕЕ и АПК, които да водят до незаконосъобразност на настоящата процедура по утвърждаване на цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи. От друга страна, цените, предмет на настоящото решение ще бъдат прилагани занапред, поради което са несъстоятелни изложените в тази връзка аргументи. По отношение на твърденията за наличие на дискриминационен подход спрямо производителите на електрическа енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ аргументи за неоснователност са изложени по-горе.

Българска соларна асоциация излага и възражения по отношение на допуснатата необоснована промяна на ценообразуващи елементи и противоречие с разпоредбите на чл. 31, ал. 4 от ЗЕВИ и параграф 17, ал. 3 от ПЗР на ЗЕВИ, тъй като определянето на цени за достъп на производителите от ВИ, ползващи преференциални цени, ще доведе до намаляване на одобрените от ДКЕВР преференциални цени за изкупуване или намаляване на приходите на производителите. Излага и твърдения, че разходите за балансиране на електроенергийната система следва да бъдат покривани чрез пазара на балансираща енергия, поради което ако бъде определена цена за достъп, разходите по балансиране ще бъдат дублирани в полза на преносния оператор. Комисията приема тези възражения за неоснователни, тъй като ЗЕ, ЗЕВИ и НРЦЕЕ дефинират цените за достъп и преференциалните цени като самостоятелни цени, които се формират въз основа на различни видове разходи, част от които са и разходите, свързани със закупуване на

допълнителна балансираща мощност във връзка с непостоянното производство на електрическа енергия от ВЯЕЦ и ФЕЦ.

В писмо с вх. № Е-04-00-97/04.03.2014 г. Българска фотоволтаична асоциация е изложила аргументи за неспазване на установената форма по смисъла на чл. 146, т. 2 и ал. 2, т. 4 от АПК при издаване на административния акт. Възраженията на асоциацията включват основно мотиви, свързани с производството по постановяване на Решение № Ц-33/14.09.2012 г. Изтъква и, че приемането на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕ на решение за постоянни цени за достъп до електроразпределителната и електропреносната мрежа за производители от ВЕИ, които ползват преференциални цени, би означавало неизпълнение на решение на съда, поради следните причини: Решение № Ц-33/14.09.2012 г. на ДКЕВР е отменено от Върховния административен съд с обратна сила, което означава, че всички правни последици породени от него в отменените му части също отпадат с обратна сила, т.е. считано от 18.09.2012 г. електроразпределителните предприятия и оператора на електропреносната мрежа дължат връщане на събраните суми за временна цена за достъп като получени на отпаднало основание. Счита, че се одобрява нов приход в цената за достъп на електроразпределителните и електропреносните дружества, без същите да представят аргументи за повишени разходи. Твърди, че разходите вече са включени в цената за достъп до електроразпределителната мрежа чрез определените и приложими цени с Решение № Ц-25/29.07.2013 г. и Решение № Ц-43/30.12.2013 г. на ДКЕВР. Асоциацията посочва, че разходите за диспечирание не са посочени в Указанията за образуване на цената за достъп до електропреносната мрежа и цената за пренос през електропреносната мрежа, приети с протоколно решение на ДКЕВР № 15/09.02.2012 г., както и тези за образуване на цената на електрическата енергия през електроразпределителните мрежи при регулиране чрез метода „горна граница на цени“. Разходите по диспечирането не могат да бъдат отнесени към нито една от двете основни групи разходи – условнопостоянни или променливи. Ето защо, асоциацията счита, че липсва компетентност за определяне/изменение от ДКЕВР на цена за достъп, обоснована с разходи за диспечирание. Повдига и въпроса за неравнопоставено положение на производителите на електрическа енергия от вятърна и слънчева енергия, аргументи за неоснователност на което са изложени по – горе.

Комисията счита, че направените от Българска фотоволтаична асоциация възражения са неоснователни. В основната си част възраженията касаят мотиви, свързани с производството по постановяване на Решение № Ц-33/14.09.2012 г. и правните последици от отмяната му, които възражения са неотнормисими в хода на настоящето административно производство, което касае утвърждаване на цени за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи не на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕ, а на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 от ЗЕ по подадени заявления от оператора на преносна и операторите на разпределителните мрежи. Цената за достъп до електропреносната мрежа, предмет на настоящото решение, е формирана въз основа на доказани от „ЕСО“ ЕАД разходи по смисъла на чл. 27 от НРЦЕЕ и при спазване на принципите за ценово регулиране по чл. 31 във връзка с чл. 23 от ЗЕ. При определяне на цена за достъп за електроразпределителните дружества с Решение № Ц-25/29.07.2013 г. Комисията е взела предвид пълните разходи за достъп през базисната година. Поради тази причина за електроразпределителните дружества цената за достъп на производители от ВИ следва да бъде 0,00 лв/МВтч, с което не се допуска получаване на допълнителни приходи.

След обсъждане и анализ на всички събрани в хода на административното производство данни и доказателства, както и на постъпилите писмени възражения, комисията приема за установено следното:

„ЧЕЗ Разпределение България“ АД не е представило икономическа обосновка на заявените разходи общо на стойност – 7 869 хил. лв., от които за диспечирание, отчитане и мониторинг - 1 810 хил. лв., подстанции – 338 хил. лв., административни разходи – 5 721 хил. лв.

„ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД и „Енерго-Про Мрежи“ АД са направили обосновка на предложените разходи, както следва:

„ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД е предложило общи разходи в размер на 3 893 хил. лв., от които разходи за диспечирание, отчитане и мониторинг в размер на 1 368 хил. лв., разходи за подстанции – 1 975 хил. лв., разходи по управление на мрежата – 191 хил. лв. и административни разходи – 359 хил. лв. Дружеството е обосновало разходите за диспечирание, отчитане и мониторинг със следните аргументи: диспечерският център управлява режима на работа на цялата разпределителна мрежа, в това число и режима на работа на централите с производство на електрическа енергия от ВИ, присъединени към разпределителната мрежа, ръководи действията при манипулации по включване и изключване на електрически централи при настъпване на аварии с цел обезопасяване на работата на дежурния персонал при тяхното отстраняване, изключване и включване при наложени режими на работа от „ЕСО“ ЕАД, реструктуриране на схеми средно напрежение при планови и аварийни ремонти, поддържане на непрекъснат мониторинг на работа на всяка централа, обобщаване и предаване на производството в реално време към „ЕСО“ ЕАД. Дружеството е посочило, че разходите за отчитане са свързани с управление на измервателни данни, изграждане на система за дистанционно отчитане на товарите профили на ВИ централи, групиране и управление на информацията за търговски нужди и за нуждите на електроенергийното балансиране, контрол по спазване на договорените качествени параметри на произвежданата и въвеждана в разпределителната система електрическа енергия, а разходите за мониторинг представляват разходи за изграждане, развитие и поддържане на система за непрекъснат мониторинг в реално време и управление (включване и изключване) на ВИ централите. Разходите за поддръжка на мрежата и инспекции са обосновани с аргумента, че включват разходи за поддържане на електроразпределителната мрежа и присъединителните съоръжения за обекти, отнасящи се само за обекти на производители на електрическа енергия от ВИ. Предложените административни разходи включват разходите, свързани с разработване на концепции и принципи за присъединяване на обекти на производители на електрическа енергия от ВИ.

„Енерго-Про Мрежи“ АД е предложило общи разходи в размер на 1 396 хил. лв., от които разходи за диспечирание, отчитане и мониторинг в размер на 280 хил. лв., разходи за подстанции – 54 хил. лв., разходи по управление на мрежата – 560 хил. лв. и административни разходи – 502 хил. лв. Дружеството обосновава разходите си като заявява, че производителите на електрическа енергия от ВИ предизвикват допълнителен небаланс в електроразпределителната мрежа и разходите за диспечирание, с оглед осигуряване на необходимия баланс в системата, нарастват. Основна причина за това е, че електрическата енергия от ВИ се изкупува задължително, в пълен размер. Друга причина е неравномерността на производството на електрическа енергия от ВИ. Вследствие на това се пораждат допълнителни разходи на оператора на мрежата за осигуряване на баланс в системата, откъдето и допълнителни разходи за: обслужване на подстанции с присъединени обекти на производители на електрическа енергия от ВИ; диспечирание и обслужване на системите на телеуправление; за инспекция, обслужване и ремонт на съоръженията; амортизации на системите за управление; административни разходи; разходи на електроразпределителното предприятие за отдадена реактивна електрическа енергия към електропреносната мрежа. В допълнение, дружеството отбелязва, че предвид различните режими на работа, производството на електрическа енергия по видове ВИ, предизвиква различен размер на допълнителни разходи.

Комисията счита, че въпреки направените от дружествата обосновки, представените от тях данни показват, че заявените разходи по видове дейности са с големи отклонения и са несъпоставими помежду си. Анализът на представената от електроразпределителните дружества информация и тази, съдържаща се в заявленията за утвърждаване на цени за достъп и пренос за крайни клиенти, присъединени към електроразпределителната мрежа за първи ценови период от трети регулаторен период показва, че при утвърждаване на

необходимите годишни приходи за първата ценова година от трети регулаторен период, са включени заявените от електроразпределителните дружества разходи за експлоатация и поддръжка, като те са отразени в стойността на мрежовите услуги - за достъп и пренос до електроразпределителната мрежа. Разходите за експлоатация и поддръжка включват разходи за персонал, разходи за материали, разходи за външни услуги и други разходи. Пропорционална част от разходите за експлоатация и поддръжка на електроразпределителните дружества е отнесена към приходите от „допълнителни услуги“, които се предоставят на клиентите въз основа на утвърден от комисията ценоразпис. Разходите за амортизации са включени в пълен размер и се възстановяват изцяло чрез цените за мрежови услуги на клиентите.

Предвид гореизложеното, комисията приема, че не са налице основания за признаване за текущия ценови период на разходи за експлоатация и поддръжка, и по-конкретно разходи за материали, разходи за персонал в заявената цена за достъп на производители до мрежите. Счита също, че не е представена детайлна обосновка на разходите за външни услуги, въз основа на която тези разходи да могат да бъдат приети като надеждно, обосновано и доказано отнесени към разходите за диспечирание, подстанции и разходи за управление на мрежата. Поради тези причини, комисията счита, че цена за достъп за производителите, присъединени към електроразпределителната мрежа, може да бъде утвърдена за следващ ценови период, след като бъде извършена съответната корекция в нивото на признатите експлоатационни разходи, включени в цените за достъп и пренос през електроразпределителните мрежи за крайни клиенти.

По отношение на заявлението с вх. № Е-13-48-135/02.12.2013 г. на „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД с искане да бъдат утвърдени цени за достъп за всички производители на електрическа енергия, присъединени към електроразпределителната мрежа на лицензионната територия на дружеството, комисията счита, че не са налице фактически основания за признаване на допълнителни разходи, свързани с производителите на електрическа енергия от ВИ, тъй като заявените от дружеството разходи са същите като разходите, които то е представило за присъщи във връзка с извършваните дейности при работа на производителите от ВИ. Последните разходи са включени в утвърдените необходими приходи за първата ценова година от третия регулаторен период.

„ЕСО“ ЕАД с писмо с вх. № Е-13-41-142/08.11.2013 г. е обосновоало необходимостта от допълни резервни мощности, които да балансират променливото производство на електрическа енергия от соларни и вятърни паркове. В тази връзка и с оглед необходимостта от поддържане на баланса на електроенергийната система и компенсирание на влиянието на производството на електрическа енергия върху него от тези ВИ, „ЕСО“ ЕАД е обосновоало допълнителни разходи в размер на 66 330 хил. лв., от които 48 874 хил. лв. за закупуване на 170 МВт резерв за вторично регулиране при отчетена средно претеглена цена за 2012 г. - 32,90 лв./МВтч и 17 456 хил. лв. за заплащане на термичните централи за пълноценно участие в първично и вторично регулиране, регулиране на напреженията и „цикли палене-гасене“. Дружеството е представило разпределението на необходимия резерв с увеличение на диапазона за вторично регулиране на ФЕЦ и ВяЕЦ, по месеци за периода м. август 2013 г., м. юли 2014 г., като за ФЕЦ – увеличението на диапазона за вторично регулиране е 9,5 МВт на всеки 100 МВт инсталирана мощност, а за ВяЕЦ - увеличението на диапазона за вторично регулиране е 7,8 МВт на всеки 100 МВт инсталирана мощност. „ЕСО“ ЕАД аргументира искането си с характера на производството и потреблението на електрическа енергия, като единен и сложен процес, зависещ от множество фактори – икономическото състояние на страната, метрологични условия, степен на развитие на промишлеността, потребление на населението, аварийност на съоръженията. За постигане баланса на електроенергийната система, „ЕСО“ ЕАД балансира във всеки един момент от време непринудените случайни отклонения, в т.ч. в

следствие на аварии, на електрическия товар, производствените мощности и междусистемните обмени. В допълнение, производството на електрическа енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ, за разлика от производството на електрическа енергия от ВЕЦ и БЕЦ е с непостоянен характер, тъй като е силно зависимо от променливите метрологични условия и води до увеличаване на разходите за разполагаемост за допълнителни услуги, за пълноценно участие за регулиране на електрическите централи, за разходите за спирания и пускания, както и тези за резерв. Тези отклонения могат да се компенсират взаимно, но много често са кумулативни, водят до още по-големи отклонения и изискват допълнителни разходи за балансиране.

Въз основа на представените от „ЕСО“ ЕАД данни и направената обосновка, комисията приема за основателно заявяването на допълнителни разходи за закупуване на допълнителен резерв за вторично регулиране от 170 МВт, но счита, че цената от 32,90 лв./МВтч е необоснована и приема при изчисляване на разходите за осигуряване на допълнителен резерв за първично и вторично регулиране, свързан с производството на електрическа енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ, да се приложи цена от 10 лв./МВтч. Последната е използвана при формиране на цената за достъп до електропреносната мрежа за крайни клиенти, утвърдена с Решение № Ц-25/ 29.07.2013 г. и при 8760 часа годишна използваемост. В резултат необходимите разходи за закупуване на резерв за първично и вторично регулиране възлизат на стойност 14 892 хил. лв.

От предоставения отчет за периода януари – септември 2013 г. е видно, че „ЕСО“ ЕАД отчита приходи от реактивна енергия за периода в размер на 16 646 хил. лв. Комисията счита, че необходимите приходи следва да бъдат коригирани с приходите от реактивна енергия, като се отчете влиянието на преразпределението на разходите между пазара на електрическа енергия по регулирани и свободно договорени цени, тъй като причина за наличието на реактивна енергия в системата е непостоянният характер в производството на електрическа енергия от ВИ. В тази връзка, стойността на корекцията е в размер на 9 237 хил. лв. Отчетените приходи от реактивна енергия са намалени, както с направена корекция на необходимите приходи, утвърдени с Решение № Ц-25/29.07.2013 г., в размер на 5 100 хил. лв., така и с 2 309 хил. лв., които приходи да покрият целеви разходи на „ЕСО“ ЕАД, свързани с подобряване качеството на електрическата енергия.

Предвид гореизложеното, комисията приема цената за достъп до електропреносната мрежа на „ЕСО“ ЕАД, която да се дължи от производители на електрическа енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ, присъединени към електропреносната и електроразпределителните мрежи, да бъде определена в размер на 2,45 лв./МВтч, при следните параметри на ценообразуващите елементи:

1. Разходи за осигуряване на допълнителен резерв за първично и вторично регулиране, свързан с производството на електрическа енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ - 14 892 хил. лв.;
2. Приходи от реактивна енергия – 9 237 хил. лв.;
3. Нетен размер на разходите, необходими за осигуряване на допълнителен резерв за първично и вторично регулиране на произвежданата енергия от ФЕЦ и ВяЕЦ по т. 1 и т. 2 – 5 655 хил. лв.;
4. Норма на възвръщаемост – 6,83%;
5. Възвръщаемост – 386 хил. лв.;
6. Общо необходими приходи за цената за достъп на производителите на електрическа енергия от ФЕЦ и/или ВяЕЦ – 6 041 хил. лв.;
7. Електрическа енергия, произведена от ФЕЦ и ВяЕЦ и изкупувана от „НЕК“ ЕАД по преференциални цени в съответствие с Решение № Ц-025/29.07.2013 г. - 2 461 070 МВтч.

Цената за достъп се дължи от всички производители на електрическа енергия от слънце и/или вятър на „ЕСО“ ЕАД и следва да се заплаща от операторите на електроразпределителните мрежи на „ЕСО“ ЕАД.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 8, чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 от Закона за енергетиката

ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава, считано от 13.03.2014 г.:

I. На „Електроенергиен системен оператор” ЕАД цена за достъп до електропреносната мрежа, при следните ценообразуващи елементи:

Необходими годишни приходи – 6 041 хил. лв.;

Норма на възвръщаемост на капитала – 6,83%;

Прогнозни количества електрическа енергия за регулаторния период – 2 461 070 МВтч, в размер, както следва:

1. За производители на електрическа енергия, произведена от слънчева или вятърна енергия, която се изкупува по преференциални цени – 2,45 лв./ МВтч, без ДДС.

2. За производители на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, различни от слънце и вятър, която се изкупува по преференциални цени – 0,00 лв./ МВтч.

II. Цените по т. I. се дължат на „Електроенергиен системен оператор” ЕАД от всички производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, която се изкупува по преференциални цени, независимо от мястото на присъединяване. Производителите, присъединени към електроразпределителните мрежи, заплащат цените на операторите на електроразпределителните мрежи, които ги превеждат на „Електроенергиен системен оператор” ЕАД.

III. На „ЧЕЗ Разпределение България” АД цена за достъп до електроразпределителната мрежа за производители на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, която се изкупува по преференциални цени – 0,00 лв./ МВтч.

IV. На „ЕВН България Електроразпределение” ЕАД цена за достъп до електроразпределителната мрежа за производители на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, която се изкупува по преференциални цени – 0,00 лв./ МВтч.

V. На „ЕНЕРГО – ПРО Мрежи” АД цена за достъп до електроразпределителната мрежа за производители на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, която се изкупува по преференциални цени – 0,00 лв./ МВтч.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Боян Боев

и.д. ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Мариела Цанкова